

«Πεντηκοστήν εορτάζομεν και Πνεύματος επιδημίαν...» - Του Αρχιμανδρίτη Παύλου Δημητρακόπουλου

/ [Γνώμες](#)



Μετά το Πάθος η Ανάσταση και μετά την Ανάσταση η Ανάληψη, μετά δε την Ανάληψη, η φυσική συνέχεια όλων των προηγούμενων μεγάλων εορτών, η Πεντηκοστή. Η εορτή της Πεντηκοστής, η «μεθέορτος και τελευταία εορτή» κατά τον ιερόν υμνογράφων, είναι η τελευταία, επειδή είναι η τελική τατάληξις όλου έργου της ενσάρκου Θείας Οικονομίας.

- Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος, Θεολόγος -Συγγραφεύς

Όλα όσα έκαμε πάνω στη γή ο σαρκωθείς Θεός Λόγος, σ' αυτόν τον σκοπόν απέβλεπαν, στο να έρθη δηλαδή το Άγιον Πνεύμα στην Εκκλησία και να καταστήσει τα μέλη της θεοφόρους και πνευματοφόρους, «θείας φύσεως κοινωνούς». Ωστόσο ήταν αδύνατον ο άνθρωπος να λάβη αυτή την μεγάλη δωρεά, εάν δεν είχε προηγηθεί ο σταυρός, η Ανάσταση και η εις ουρανούς άνοδος, όπως

τούτο ξεκάθαρα διεσάφισε ο Κύριος προς τους μαθητές του ολίγον πρό του Πάθους: «εάν γαρ εγώ μη απέλθω, ο Παράκλητος ουκ ελεύσεται προς υμάς, εάν δε πορευθώ, πέμψω αυτόν προς υμάς» (Ιω.16,7). Και τούτο διότι ο Χριστός με το αίμα της σταυρικής του θυσίας μας εξαγόρασε από την κατάρρα του νόμου, έσβησε το χειρόγραφο των αμαρτιών μας, κατήργησε την έχθρα, που χώριζε τον Θεό από τον άνθρωπο, και μας έκαμε και πάλι φίλους και οικείους με τον Πατέρα του. Ωριμος δε καρπός αυτής της καταλλαγής και συμφιλίωσης υπήρξε η δωρεά του αγίου Πνεύματος, η οποία μας καθιστά τέκνα του Θεού και κληρονόμους της Βασιλείας του.

Η εορτή της Πεντηκοστής είναι ακόμη «προθεσμία επαγγελίας και ελπίδος συμπλήρωσις». Είναι δηλαδή η εκπλήρωση και πραγματοποίηση όλων των υποσχέσεων, που έδωσε ο Θεός διά μέσου των προφητών του σχετικά με την έλευση του αγίου Πνεύματος. Ιδού μερικές από αυτές: «Εκχεώ από του Πνεύματος μου επί πάσαν σάρκα και προφητεύσουσιν οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών και οι νεανίσκοι υμών οράσεις όψονται και οι πρεσβύτεροι υμών ενύπνια ενυπνιασθήσονται», λέγει ο προφήτης Ιωήλ (3,1). «Διά τον φόβον σου Κύριε εν γαστρί ελάβομεν και ωδινήσαμεν και ετέκομεν Πνεύμα σωτηρίας», σημειώνει ο προφήτης Ησαΐας (26, 28). Ο προφήτης Δαυΐδ στον πεντηκοστό ψαλμό παρακαλεί τον Θεό: «Καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός και Πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου», και λίγο πιό κάτω: «και το Πνεύμα σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού». Ο προφήτης Ιεζεκιήλ πάλι επισημαίνει: «Και δώσω υμίν καρδίαν καινήν και Πνεύμα καινόν δώσω εν υμίν...και το Πνεύμα μου δώσω εν υμίν και ποιήσω, ίνα εν τοις δικαιώμασί μου πορεύησθε και τα κρίματά μου φυλάξησθε και ποιήσητε» (36,26-27). Ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο τελευταίος των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, αποκαλύπτει στον λαό, ότι διά του Μεσσίου θα βαπτιστούν με Πνεύμα άγιον: «εγώ μεν ύδατι βαπτίζω υμάς, έρχεται δε ο ισχυρότερός μου, ού ουκ ειμί ικανός λύσαι τον ιμάντα των υποδημάτων αυτού. Αυτός υμάς βαπτίσει εν Πνεύματι αγίω και πυρί» (Λουκ.3,16). Πέραν αυτών ο ίδιος ο Χριστός προανήγγειλε την κάθοδο του αγίου Πνεύματος επανειλημμένως στους μαθητές του: «Και εγώ ερωτήσω (δηλαδή θα παρακαλέσω) τον Πατέρα και άλλον Παράκλητον δώσει υμίν ίνα μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα» (Ιω.14,16). «Όταν δε έλθη ο Παράκλητος, ον εγώ πέμψω υμίν παρά του Πατρός» (Ιω.15,26). «Και ιδού εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς» (Ιω.24,49).

Εάν με την σάρκωση του Λόγου έγινε αισθητή σε μας η παρουσία και το έργο του δευτέρου προσώπου της αγίας Τριάδος, με την Πεντηκοστή γίνεται πλέον αισθητή στην ζωή της Εκκλησίας η παρουσία και το έργο του τρίτου προσώπου της Τριαδικής Θεότητας. Είναι δε αυτό το Πνεύμα, καθώς μας διδάσκουν οι άγιοι Πατέρες, ομοούσιο, ομοδύναμο και ομότιμο με τον Πατέρα και τον Υιό, έχει

δηλαδή την ίδια ουσία, την ίδια δύναμη και την ίδια δόξα με τα άλλα δύο πρόσωπα. Είναι ιδιαίτερο πρόσωπο και έχει ιδική του υπόσταση, εκπορευόμενο εκ μόνου του Πατρός και αποστελλόμενο στον κόσμον διά του Υιού. Φανερώθηκε δε την ημέρα της Πεντηκοστής διά του ήχου της βιαίας πνοής και διά των πυρίνων γλωσσών, καθώς μας διηγείται ο Λουκάς στις Πράξεις (κεφ.2). Η βιαία πνοή υποδηλώνει το ακαταγώνιστον της δυνάμεώς του, οι δε πύρινες γλώσσες, καθώς μας διδάσκει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, την συμφυΐα του με τον Λόγον του Θεού. Διότι τίποτε δεν είναι συγγενέστερο από την γλώσσα προς τον λόγον. Φανερώνουν ακόμη το χάρισμα της διδασκαλίας, το οποίο έλαβαν οι απόστολοι. Οι αγράμματοι ψαράδες της Γαλιλαίας αναδεικνύονται τώρα θεολόγοι και οικουμενικοί διδάσκαλοι της Εκκλησίας. Οι πύρινες γλώσσες εμφανίζονται διαμεριζόμενες στον καθένα από τους αποστόλους, διότι σε κανένα άλλον εκτός από τον Χριστόν δεν έγινε χωρητή ολόκληρη η Χάρις του αγίου Πνεύματος. Όπως σημειώνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης «ουκ εκ μέτρου δίδωσιν ο Θεός το Πνεύμα» (3,34). Δηλαδή ο Πατέρας δεν έδωσε στον Υιόν του το Πνεύμα με μέτρον και σε περιορισμένον βαθμόν, όπως στους αποστόλους και όλους τους αγίους, στους οποίους άλλος ελάμβανε το ένα χάρισμα και άλλος το άλλο.

Με την έλευση και την παρουσία του στην Εκκλησία, το άγιον Πνεύμα αξιοποιεί, επισφραγίζει και ολοκληρώνει το απολυτρωτικό έργο του Χριστού. Την σωτηρία που προσέφερε ο Χριστός γενικά σε όλη την ανθρωπότητα, έρχεται τώρα το άγιον Πνεύμα να την καταστήσει κτήμα του κάθε πιστού. Αυτό κατεργάζεται μυστικά μέσα στο βάθος της καρδιάς του την μετάνοια και την κάθαρση από τα πάθη. Αυτό παρέχει τα χαρίσματα του αγίου Πνεύματος. Αυτό αναδεικνύει τους ποιμένες και διδασκάλους, ενεργεί διά μέσου των μυστηρίων, απεργάζεται τον αγιασμό, καθοδηγεί την Εκκλησία «εις πάσαν την αλήθειαν» και γενικά «όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας». Χάρις στην δύναμη του Παρακλήτου μπορούν τώρα τα πιστά μέλη της να νικούν την αμαρτία, να επιτυγχάνουν τις αρετές, να κατορθώνουν να ζούν αγγελική ζωή πάνω στη γή, να επιτελούν θαύματα, να καταφρονούν τον θάνατο.

Εμείς άραγε, αγαπητέ φίλε αναγνώστα, έχουμε κάνει κτήμα μας την Χάρη του αγίου Πνεύματος; Συνειδητοποιήσαμε άραγε το μέγεθος, την αξία και την αναγκαιότητα αυτής της δωρεάς και αγωνιστήκαμε να κάνουμε ό,τι εξαρτάται από μας, για να την αποκτήσωμε; Αν όχι, ας αγωνιστούμε εν όσω ακόμη ζούμε στην παρούσα ζωή προς την κατεύθυνση αυτή διά συνεχούς μετανοίας και ασκήσεως, έτσι ώστε κάποτε η Πεντηκοστή να γίνει και για μας ένα προσωπικό γεγονός της ζωής μας. Αμήν.

Πηγή: pemptousia.gr